

Messrs P¹ yare Lal Khushwant Rai v. The State of Punjab
(Jain, J.)

ਉਸ ਦੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਕਰਜ਼ੇ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਧੀ ਦੋਵੇਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਉਧਾਰ 'ਤੇ ਚਲਾਉਂਦੇ ਸਨ ਅਤੇ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਾਉਣ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਕਰਜ਼ੇ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਦੇ ਸਨ। ਉਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਮੈਂ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਨੂੰ ਇਹ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਕੋਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਸਨ ਅਤੇ ਕੀ ਉਹ ਇੱਕ ਗਰੀਬ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ।

(15) ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਹ ਸਬੂਤ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦਾ ਪਿਤਾ ਕਰਨਾਲ ਵਿਖੇ ਵਕੀਲ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੈਕਟਿਸ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਉਹ ਹੀ ਸੀ, ਜੋ ਉਸ ਦੀ ਹਰ ਸਮੇਂ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗਵਾਹ-ਬਾਕਸ ਵਿਚ ਪੇਸ਼ ਹੋ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਆਪਣੇ ਪਿਤਾ ਨੂੰ ਵੀ ਗਵਾਹ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਲਈ ਕੋਈ ਪੈਸਾ ਉਧਾਰ ਲਿਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਪਤੀ ਦੁਆਰਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਈ ਮੁੱਖ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਰਕਮ ਵਿੱਚੋਂ ਅਦਾ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਸਿਰਫ ਇੰਨਾ ਹੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਪਿਤਾ ਉਸ ਦੀ ਦੇਖਭਾਲ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ। ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਦੀ ਰਕਮ, ਜੋ ਕਿ ਗਰੀਬ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਉਸਦੀ ਇਕਲੌਤੀ ਸੰਪਤੀ ਬਣ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ ਉਹ ਕਿਸੇ ਦਾ ਵੀ ਦੇਣਦਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਰਕਮ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਨਿਯੰਤਰਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦੀ ਵਰਤੋਂ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਕੋਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਾਧਨ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਆਰਡਰ 33, ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੇ ਨਿਯਮ 1 ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੰਗਾਲ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(16) ਜੇ ਮੈਂ ਉੱਪਰ ਕਿਹਾ ਹੈ, ਉਸ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ 'ਤੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਕੋਰਟ-ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਹਵਾਲਾ

ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ, ਸੀਜੇ, ਅਤੇ ਪ੍ਰੇਮ ਚੰਦ ਜੈਨ, ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਖੁਸ਼ਵੰਤ ਰਾਏ- ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ- ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1971 ਦਾ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 40

6 ਨਵੰਬਰ 1973

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 4(1) ਅਤੇ (2)—
ਸ਼ਬਦ ' ਨਿਰਮਾਣ' — ਦਾ ਅਰਥ—ਅਸੈਸੀ ਖਰੀਦਦਾਰੀ

ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ, ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਬਾਲਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵੇਚਣਾ- 'ਚਾਹੇ' ਨਿਰਮਾਤਾ'।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੇ ਰੰਗ ਹਨ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਉਤਪਾਦ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਉਤਪਾਦਨ . ਜਦੋਂ a.verb ਵਜੋਂ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ ਸਮਝਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਲੇਖ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ, ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕਿਰਤ ਲਾਗੂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹੀ ਵਪਾਰਕ ਲੇਖ ਬਣਿਆ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਉਤਪਾਦ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਜੰਗਲਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਖਰੀਦਦਾ ਹੈ, ਕੱਟਦਾ ਹੈ, ਕੱਟਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਜੋਂ ਵੇਚਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 4 ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੰਗਲ, ਲੱਕੜ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਟਾਹਣੀਆਂ ਵੱਢਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਦੇ 22 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੀਐਸਟੀ ਸੰਦਰਭ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੱਧ ਨਵੰਬਰ, 1973 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸਵਾਲਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਮਿਸ ਵਿੱਚ 28 ਸਤੰਬਰ 1966 ਨੂੰ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਦਾ ਹੁਕਮ। 1970-71 ਦਾ ਨੰਬਰ 7 0, ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲ 1959-60 ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ:

“ਕੀ ਬਿਨੈਕਾਰ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ 'ਮੈਨਿਊਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕਾਰੋਬਾਰ' ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 50,000 ਜਾਂ ਰੁ. 10,000?”

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ ਅਸ਼ੋਕ ਭਾਨ ਦੇ ਨਾਲ ਐਡਵੋਕੇਟ ਜੇ.ਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਵਕੀਲ ਸਨ।

ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ -ਜਨਰਲ, ਪੰਜਾਬ ਵੱਲੋਂ ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ: -

Messrs P¹ yare Lal Khushwant Rai v. The State of Punjab
(Jain, J.)

ਜੈਨ, ਜੇ.—(1) ਸਾਡਾ ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1971 ਦੇ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਹਵਾਲੇ 40 ਅਤੇ 41 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ, ਜੋ ਕਿ ਉਸੇ ਫਰਮ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ ,

ਮੈਸਰਜ਼ ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਖੁਸ਼ਵੰਤ ਰਾਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਹਵਾਲੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਸਾਲਾਂ 1959-60 ਅਤੇ 1960-61 ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹਨ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਇੱਕ ਗੈਰ-ਰਜਿਸਟਰਡ ਡੀਲਰ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਉੱਚਤਮ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਥੋੜੀ ਜਿਹੀ ਸੋਧ ਦੇ ਨਾਲ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 22(1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਤੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ (ਟੈਕਸੇਸ਼ਨ), ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਕੁਝ ਸਵਾਲਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਉਹੀ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੁਆਰਾ ਸਮਾਂ-ਪ੍ਰਤੀਬੰਧਿਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਖੁਝ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਲਈ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 22(2) ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਕੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਡੀ.ਕੇ ਮਹਾਜਨ ਅਤੇ ਬੀ.ਆਰ. ਤੁਲੀ, ਜੇ.ਜੇ. 28 ਅਕਤੂਬਰ, 1970 ਨੂੰ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਾਮਲਾ ਦੁਬਾਰਾ ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫਸਰ, ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਕੋਲ ਗਿਆ, ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਡੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ: -

“ਕੀ ਐਪਲੀ ਕੈਟ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਈ ਜਾ ਰਹੀ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕੀ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਰੁਪਏ ਬਣਦੀ ਹੈ। 50,000 ਜਾਂ ਰੁ. 10,000?”

(2) ਐਕਟ ਦਾ ਸਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਜੋ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਢੁਕਵਾਂ ਹੋਵੇਗਾ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਪੜ੍ਹਦਾ ਹੈ: -

“4. (1) ਸੈਕਸ਼ਨ 5 ਅਤੇ 6 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਪਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਜਿਸਦਾ ਕੁੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਗਿਆ ਸੀ, ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸਾਰੀਆਂ ਵਿਕਰੀਆਂ ਅਤੇ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ (ਸੋਧ) ਐਕਟ, 1958 ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕੀਤੀਆਂ ਖਰੀਦਾਂ 'ਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਟੈਕਸ: - ***** **

(2) ਹਰੇਕ ਡੀਲਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਜਾਂ ਜੋ ਸਿਰਫ਼ ਐਲਾਨੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਵਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਟੈਕਸ-ਮੁਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦਾ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸਮਾਨ ਆਯਾਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰੋਸੈਸਿੰਗ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜੇ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਮਾਨ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਜਾਂ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਟੈਕਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿਸ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਾਲ ਦੌਰਾਨ ਉਸਦਾ ਕੁੱਲ ਕਾਰੋਬਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਟੈਕਸਯੋਗ ਮਾਤਰਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ”।

ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜੋ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਮਾਲ ਤਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਜੇਐਨ ਕੌਸ਼ਲ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਦੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਤਾ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਇੱਕ ਆਮ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੇ ਮਾਮਲੇ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਰੌਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੇ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕਾਫੀ ਜ਼ੋਰ ਹੈ। ਕੇਸ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਸਾਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਭਾਗ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅਧਿਕਾਰਤ ਠੇਕੇਦਾਰ ਸੀ ਜੋ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੀ ਖਰੀਦ ਵਿੱਚ ਲੱਗਾ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੰਗਲ ਵਿੱਚੋਂ ਦਰਖਤਾਂ ਨੂੰ ਹਟਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਵਪਾਰਕ ਸਥਾਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ, ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਇਹ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇਸ ਸਾਰੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਕਿਸੇ ਵਸਤੂ ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ? ਜਵਾਬ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ, ਯੂ.ਪੀ., ਲਖਨਊ ਬਨਾਮ ਹਰਬਿਲਾਸ ਰਾਏ ਅਤੇ ਪੁੱਤਰਾਂ (1) ਵਿਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, 'ਨਿਰਮਾਣ' ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖਰੇ ਰੰਗ ਹਨ, ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਟੈਕਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿਚ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਵਸਤੂਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਕੁਝ ਮਜ਼ਦੂਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਉਹੀ ਵਪਾਰਕ ਵਸਤੂ ਹੀ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅੰਤਿਮ ਉਤਪਾਦ ਨਿਰਮਾਣ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਸਾਡਾ ਕੀ ਮਤਲਬ ਹੈ, ਯੂਨੀਅਨ ਆਫ ਇੰਡੀਆ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਦਿੱਲੀ ਕਲੱਬ ਐਂਡ ਜਨਰਲ ਮਿੱਲਜ਼, ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਆਦਿ (2) ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

"ਇੱਕ ਕਿਰਿਆ ਵਜੋਂ ਵਰਤੇ ਗਏ 'ਨਿਰਮਾਣ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਤਲਬ 'ਇੱਕ ਨਵੇਂ ਪਦਾਰਥ ਨੂੰ ਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਲਿਆਉਣਾ' ਵਜੋਂ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ*

(1) (1968) 21 S.T.C. 17.

(2) A.I.R. 1963 S.C. 791.

Messers Pyare Lal Khushwant Rai v. The State of Punjab,
(Jain, J.)

ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਸਿਰਫ਼ ਕਿਸੇ ਪਦਾਰਥ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਤਬਦੀਲੀ ਪੈਦਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਤਬਦੀਲੀ ਮਾਮੂਲੀ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਭੇਦ ਇੱਕ ਪਾਸ ਰਿਸ਼ੀ ਵਿੱਚ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਿਆਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸ਼ਬਦਾਂ ਅਤੇ ਵਾਕਾਂਸ਼ਾਂ ਦੇ ਸਥਾਈ ਸੰਸਕਰਣ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 26, ਇੱਕ ਅਮਰੀਕੀ ਨਿਰਣੇ ਤੋਂ ਪਾਸ ਰਿਸ਼ੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ: -

"'ਨਿਰਮਾਣ' ਦਾ ਮਤਲਬ ਇੱਕ ਤਬਦੀਲੀ ਹੈ, ਪਰ ਹਰ ਤਬਦੀਲੀ ਨਿਰਮਾਣ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਕਿਸੇ ਲੇਖ ਦੀ ਹਰ ਤਬਦੀਲੀ ਇਲਾਜ, ਮਿਹਨਤ ਅਤੇ ਹੋਰਾਫੇਰੀ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੈ। ਪਰ ਕੁਝ ਹੋਰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ; ਇੱਕ ਨਵਾਂ ਅਤੇ ਵੱਖਰਾ ਲੇਖ ਇੱਕ ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ, ਅੱਖਰ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਵਾਲਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। "

ਜੰਗਲ ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੁਆਰਾ ਕੱਟੇ ਗਏ ਰੁੱਖ ਲੱਕੜ ਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਲੱਕੜ ਜਾਂ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਟਾਹਣੀਆਂ ਵੱਢਣ ਨਾਲ ਜਾਂ ਛੋਟੇ-ਛੋਟੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿਚ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਕੁਦਰਤ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੀ ਤਬਦੀਲੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਦੋਂ ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਹ ਬਾਲਣ ਭੋਜਨ ਬਣ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਬੇਰੀ, ਕਿੱਕਰ, ਢਾਕ, ਜੰਡ ਆਦਿ ਨਾਮ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜੀ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਰਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੱਟਣ ਨਾਲ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੁਭਾਅ ਨਹੀਂ ਬਦਲਦਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਵੀ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਜੋਂ ਹੀ ਵਰਤਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਛੋਟੇ ਜਾਂ ਵੱਡੇ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਕੱਚਾ ਮਾਲ ਉਹੀ ਗੁਣ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਇੱਕ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਗਾਹਕ ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਦਰੱਖਤ ਨੂੰ ਘੱਟ ਰੇਟ 'ਤੇ ਖਰੀਦ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਖੁਦ ਇਸ ਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਜੋਂ ਵਰਤ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰ ਇਸਨੂੰ ਟੁਕੜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੱਟ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਾਲਣ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਾਂਗ ਵੇਚ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੋਹਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਸਮੱਗਰੀ ਦਾ ਚਰਿੱਤਰ ਇੱਕੋ ਜਿਹਾ ਰਹਿੰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਪਰਿਵਰਤਨ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਲੇਖ ਜਿਸਦਾ ਕੋਈ ਵੱਖਰਾ ਨਾਮ ਜਾਂ ਅੱਖਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਭੁੱਟ ਵੱਲੋਂ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੇ., ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਵਾਸੁਡਕੋ (3) ਵਿੱਚ, ਕਿ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਕਲਾ ਦੇ ਰੁੱਖਾਂ ਨੂੰ ਕੱਚੇ ਮਾਲ ਵਜੋਂ ਵੇਚਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਬਾਲਣ ਜਾਂ ਲੱਕੜ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਮੋਹਰੀਲਾਲ ਵਿਸ਼ਰਾਮ ਬਨਾਮ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਮੱਧ ਪ੍ਰਦੇਸ਼, ਇੰਦੌਰ (4), ਪਾਂਡੇ, ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ, ਨੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਲੱਕੜ ਦੇ ਦਰੱਖਤ ਖੜ੍ਹੇ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਕੱਟਣਾ ਅਤੇ ਕੁਝ ਨੂੰ ਬਦਲਣਾ

(3) (1955) 6 S.T.C. 30.

(4) (1969) 24 S.T.C. 101.

ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ 'ਬੈਲਿਸ' ਵਿੱਚ ਮੁਲਾਂਕਣਕਰਤਾ ਨੇ ਲੱਕੜ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਚਰਿੱਤਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਬਦਲਿਆ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਐਮਪੀ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1958 ਦੀ ਧਾਰਾ 8(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ 'ਹੋਰ ਵਸਤੂਆਂ' ਦੇ ਨਿਰਮਾਣ ਲਈ ਵਰਤਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਲਾਲ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਾਡਾ ਧਿਆਨ ਕਲਕੱਤਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸ਼ਾਅ ਬ੍ਰੋਸ, ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਦ ਸਟੇਟ ਆਫ ਵੈਸਟ ਬੰਗਾਲ (5) ਦੇ ਸਿੰਘ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਲੱਕੜ ਨੂੰ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਵਿੱਚ ਕੱਟਣਾ ਇੱਕ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਣ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ, ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਇੱਕ ਨਿਰਮਿਤ ਲੇਖ ਹੈ। ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਸੀਂ ਬਹੁਤ ਸਤਿਕਾਰ ਨਾਲ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਾਂ। ਉਪਰੋਕਤ ਚਰਚਾ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਅਸੀਂ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅੱਗ ਦੀ ਲੱਕੜ ਦੇ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਣ ਕਾਰੋਬਾਰ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਮੁਲਾਂਕਣ ਫਰਮ ਨੂੰ ਨਿਰਮਾਤਾ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕਰਨ ਦੀ ਫਰਮ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਰੁਪਏ 'ਤੇ 50,000 ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਸਾਡੇ ਕੋਲ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਾਂਹ-ਪੱਖੀ ਅਰਥਾਤ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫਰਮ ਦੀਆਂ ਦੋਵੇਂ ਸੰਦਰਭਾਂ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਖਰਚੇ ਹੋਣਗੇ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਰੁਪਏ ਹੈ। 150 ਹਰੇਕ।

ਐਨ. ਕੇ. ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ :- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਰਵਨੀਤ ਸਿੰਘ

ਫੁਟਕਲ ਸਿਵਲ

ਬਲਰਾਜ ਤੁਲੀ, ਜੇ.

M/S ਨਰਾਇਣਦਾਸ ਰਾਜਾਰਾਮ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ ਪ੍ਰਾ. ਲਿਮਿਟਡ।—ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ-ਜਵਾਬਦਾਰ

1973 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ 1497.

ਨਵੰਬਰ-12, 1973

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ (1948 ਦਾ XLVI)—ਸੈਕਸ਼ਨ 5— ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿਚ ਮਾਲ ਖਰੀਦਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਖਰੀਦ ਦੇ 6 ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਡੀਲਰ— ਕੀ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦੀ ਖਰੀਦ ਕੀਮਤ ਦੀ ਕਟੌਤੀ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ। ਧਾਰਾ 5(2)(a) (vi) ਦੇ ਤਹਿਤ।

(5) (1963) 14 STC 878.